

[Askjær Jørgensen]

nen og blev godkendt. Den blev også godkendt af Ringkøbing amtsråd. Men hvad sker der? Der sker det her først i maj måned, at miljøstyrelsen ophæver den tilladelse, som Ringkøbing amtsråd havde meddelt til at udsprøjte denne frugtsaft. De stoffer, som kommer fra kartofler, som har groet i den samme muld, må pludselig ikke komme ud, man henviser til, at der kan blive forurening osv.

PVC-fabrikken kan vi diskutere længe, den skal jeg nok komme tilbage til i løbet af aftenen her. Men den sag med kartoffelmelsfabrikken er så let at forstå, at den kan samtlige mennesker i dette samfund forstå, når det er forklaret i 1 minut. Det var altså egentlig årsagen til, at jeg blev så vred, at jeg syntes, at enten ministeren bryder sig om det eller ej, så er vi nødt til at have en forespørgselsdebat om miljøstyrelsens adfærd.

Der er masser af ting, som vi nok kunne tage fat på. Jeg synes, at jeg vil give miljøministeren lejlighed til, inden jeg går videre i debatten, ligesom at tage afstand fra noget af den linje, der ligger i miljøstyrelsen, eller at vi, hvis det er sådan, at miljøministeren mener, det er den rigtige linje derovre, kan få besked om det. Inden jeg angriber mere, vil jeg altså gerne høre, om miljøministeren fortsat, som han svarede på det omtalte onsdagsspørgsmål forleden, finder, at der køres den helt rigtige linje fra miljøstyrelsens side.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Må jeg begynde med på det bestemteste at afvise, at hensynet til beskæftigelsen tilsidesættes, når der træffes miljøafgørelser om virksomheders beståen. Det er nemlig ikke rigtigt. Men jeg vil gerne understrege, at der skal foretages en afvejning af både forureningsmæssige og samfundsmæssige hensyn, inden der træffes miljøafgørelser, og dette princip er lovfæstet i lovens § 1, stk. 3. Et af de hensyn, der indgår i den samfundsmæssige afvejning, er naturligvis beskæftigelsen.

Som bekendt er miljøbeskyttelseslovens administration primært lagt ud til kommuner og amter, og det er disse myndigheder, der i første omgang foretager afvejningen af forureningsmæssige og samfundsmæssige hensyn, inden der træffes en afgørelse. Kommunerne og amternes afgørelser kan ankes til miljøstyrelsen. Hovedparten af de sager, denne

forespørgsel drejer sig om, det vil sige sager om forurening fra virksomheder, kan i sidste instans indbringes for det uafhængige miljøankenævnet. Det er altså ankenævnet, der som højeste administrative myndighed skal foretage den samfundsmæssige afvejning.

Det siger sig selv, at det er vanskeligt at få et nøjagtigt billede af, hvor meget de enkelte hensyn, f. eks. hensynet til beskæftigelsen, betyder i den samlede afvejning, der foretages i miljøsagerne. Men jeg ved fra miljøstyrelsen, at de lokale myndigheder foretager en rimelig samfundsmæssig afvejning, inden der eventuelt gribes ind over for bestående virksomheder, og det er min opfattelse, at miljøstyrelsen og miljøankenævnet gør det samme. I øvrigt har miljøstyrelsen oplyst over for mig, at det er yderst sjældent, at en miljø sag munder ud i, at en virksomhed skal lukke eller ikke får en godkendelse. I de få tilfælde, der har været, har der været tale om meget tungtvejende miljømæssige grunde. Det er blevet oplyst, at sager, hvor der kan blive tale om meget belastende udgifter, ja måske ligefrem forbud mod eller væsentlige indskrænkninger i en virksomheds drift, normalt ikke afgøres uden en besigtigelse, en drøftelse med virksomheden, med de omboende og eventuelt med de lokale myndigheder.

Mindst lige så ofte som miljøstyrelsen mødes med bemærkninger om, at kursen over for virksomheder er for streng, kritiseres den for at være for virksomhedsvenlig, og det tror jeg egentlig er en meget god balance.

Der er meget, der tyder på, at systemet i det store og hele fungerer tilfredsstillende, også ud fra et virksomhedssynspunkt. Netop arbejdet i forbindelse med den foretagne revision af miljøbeskyttelsesloven viste jo, at der var bred enighed om, at der ikke på nuværende tidspunkt var behov for større ændringer af loven, fordi man manglede erfaringsmateriale i tilstrækkeligt omfang. De problemer, der måtte være i administrativ henseende, har jeg, som hr. Askjær Jørgensen ved, allerede bedt miljøstyrelsen om at tage op.

Endelig vil jeg da også gerne sige, at de virksomheder, der særlig er kommet i klemme på grund af miljøloven, har mulighed for at få støtte. Efter miljøstøtteleven kan der ydes støtte til væsentlige forureningsbegrænsende projekter i virksomheder, der var i drift, da miljøloven trådte i kraft den 1. ok-